

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

Michał Serzycki

Warszawa, dnia 8 czerwca 2010 r.

DOLiS/DEC-694/10

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 12 pkt 2, art. 22 w zw. z art. 29 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tekst jedn. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana D. K., na odmowę udostępnienia przez Prezydenta Miasta (...) danych osobowych wszystkich poprzednich właścicieli samochodu osobowego marki X o nr rejestracyjnym (...) (w zakresie imion, nazwisk, adresów zamieszkania, poprzednich numerów rejestracyjnych pojazdu),

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana D. K., (zwanego dalej Skarżącym) na odmowę udostępnienia przez Prezydenta Miasta (zwanego dalej Prezydentem), danych osobowych poprzednich właścicieli samochodu osobowego marki X o nr rejestracyjnym (...). Skarżący wniósł do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych o wydanie decyzji nakazującej Prezydentowi udostępnienie danych osobowych wszystkich poprzednich właścicieli pojazdu osobowego - X, (...) (imiona i nazwiska, adresy zamieszkania, poprzednie numery rejestracyjne ww. pojazdu).

Skarżący podniósł w treści skargi, że w jego ocenie cyt. „odmowa udostępnienia danych osobowych nie znajduje jednak umocowania prawnego. Wnioskodawca ma bowiem prawo ustalenia, czy nabyty przez niego pojazd był w przeszłości wykorzystywany jako taksówka. W tym celu musi najpierw ustalić kompletną historię rejestracji ww. pojazdu, w szczególności ustalając, czy pojazd ten nie był sprowadzony z zagranicy, gdzie mógł być wykorzystywany jako taksówka. Interes prawny wnioskodawcy - jako właściciela ww. pojazdu - z kolei uzasadnia wydana ekspertyza

rzeczoznawcy, stwierdzająca, że pojazd ten był wykorzystywany jako taksówka”. Skarżący wskazał, że stanowisko Prezydenta niweczy możliwość podjęcia powyższych ustaleń.

Do skargi załączono m.in. kopię opinii rzeczoznawcy z dnia (...) lipca 2009 r. dotyczącej określenia „stanu pojazdu nowo nabytego marki X o nr rejestracyjnym (...) o nr podwozia (...)”, w której stwierdzono m.in. cyt. „opisywany pojazd był wykorzystywany zarobkowo jako TAXI nosi ślady montażu taksometru”.

W toku postępowania przeprowadzonego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił następujący stan faktyczny:

1. Skarżący jest współwłaścicielem samochodu osobowego marki X o nr VIN(...), posiadającego numer rejestracyjny (...).
2. Prezydent dokonuje rejestracji pojazdów, których właściciele mają miejsce zamieszkania lub siedzibę na terenie miasta (wyróżnik dla tablic rejestracyjnych -...), w związku z czym przetwarza dane osobowe tych właścicieli.
3. W dniu (...) października 2009 r. do Urzędu Miasta wpłynął wniosek Skarżącego z dnia (...) września 2009 r. o udostępnienie informacji ze zbioru danych osobowych, w którym Skarżący, „jako właściciel pojazdu osobowego - X, (...), ze względu na istnienie uzasadnionych przypuszczeń, iż (...) pojazd był w przeszłości wykorzystywany dla potrzeb prowadzenia działalności taksówkarskiej”, wniósł o „udostępnienie danych osobowych wszystkich poprzednich właścicieli ww. pojazdu celem zweryfikowania stwierdzonych przez rzeczoznawcę ustaleń”. Zakres danych o które wystąpił Skarżący obejmował imiona, nazwiska, adresy oraz numery rejestracyjne pojazdu. Skarżący wniósł jednocześnie „o udzielenie informacji czy pojazd ten kiedykolwiek służył do wykonywania działalności taksówkarskiej”. W treści wniosku Skarżący wskazał, że z informacji posiadanych przez niego wynika, iż pojazd posiadał poprzednio numery rejestracyjne (...) oraz (...), ale przypuszcza, że miał on jeszcze innych właścicieli oraz został sprowadzony z zagranicy.
4. Pismem z dnia (...) października 2009 r. Urząd Miasta odnosząc się do kwestii udostępnienia danych osobowych, powołując się na art. 29 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tekst jedn. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą, stwierdził, iż nie znajduje podstaw prawnych do udostępnienia danych osobowych kolejnych właścicieli pojazdu oraz poinformował Skarżącego, iż przedmiotowy pojazd nie figuruje w wykazie pojazdów przystosowanych do działalności zarobkowej jako taksówka.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Rozpoczynając uzasadnienie rozstrzygnięcia wydanego w tej sprawie stwierdzić trzeba, iż wniosek nie może zostać uwzględniony, gdyż nie wypełnia dyspozycji wskazanego powyżej art. 29 ust. 2 i 3 ustawy.

W doktrynie ugruntowany jest pogląd, że Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych (zwany dalej Generalnym Inspektorem) jest organem upoważnionym do oceny rozstrzygnięć podejmowanych przez administratorów danych osobowych na podstawie art. 29 ustawy o ochronie danych osobowych. Wskazuje się bowiem, że „(...) jeżeli ubiegający się o udostępnienie danych nie zgadza się z odmowną decyzją administratora danych, może wystąpić do Generalnego Inspektora (...)”

[zaś] w przypadku stwierdzenia, że doszło do naruszenia tych przepisów [o ochronie danych osobowych] Generalny Inspektor nakaze administratorowi, w drodze decyzji administracyjnej, przywrócenie stanu zgodnego z prawem, w tym przypadku nakaze udostępnienie danych osobowych” (J. Barta, P. Fajgielski, R. Markiewicz, *Ochrona danych osobowych, Komentarz*, Wydanie III, Zakamycze 2004, s. 606). W przypadku bezzasadnej odmowy udostępnienia danych osobowych, w stosunku do wniosku z art. 29 ust. 2 ustawy, Generalny Inspektor ma prawo – zgodnie z art. 18 ust. 1 pkt 2 ustawy – w przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych nakazać udostępnienie danych osobowych.

Mając na uwadze okoliczność, iż w niniejszej sprawie Skarżący wystąpił o udostępnienie danych osobowych w celu innym niż włączenie ich do zbioru, wskazać należy na art. 29 ustawy, który stanowi, iż w przypadku udostępniania danych osobowych w celach innych niż włączenie do zbioru, administrator danych udostępnia posiadane w zbiorze dane osobom lub podmiotom uprawnionym do ich otrzymania na mocy przepisów prawa (ust. 1). Dane osobowe, z wyłączeniem danych, o których mowa w art. 27 ust. 1, mogą być także udostępnione w celach innych niż włączenie do zbioru, innym osobom i podmiotom niż wymienione w ust. 1, jeżeli w sposób wiarygodny uzasadnią potrzebę posiadania tych danych, a ich udostępnienie nie naruszy praw i wolności osób, których dane dotyczą (ust. 2). Dane osobowe udostępnia się na pisemny, umotywowany wniosek, chyba że przepis innej ustawy stanowi inaczej. Wniosek powinien zawierać informacje umożliwiające wyszukanie w zbiorze żądanych danych osobowych oraz wskazywać ich zakres i przeznaczenie (ust. 3). Udostępnione dane osobowe można wykorzystać wyłącznie zgodnie z przeznaczeniem, dla którego zostały udostępnione (ust. 4).

Skarżący nie wskazał na przysługujące mu z mocy prawa uprawnienie do udostępnienia mu przez Prezydenta danych osobowych poprzednich właścicieli pojazdu, zatem jego wniosek należy rozpatrywać w oparciu o przepisy art. 29 ust. 2 i 3 ustawy. Istotnym jest wskazanie, że powyższe przepisy wymagają aby wniosek zawierał wiarygodne uzasadnienie potrzeby posiadania danych, a udostępnienie danych nie może naruszyć praw i wolności osób, których dane dotyczą. Ponadto wniosek musi wskazywać przeznaczenie danych.

W ocenie Generalnego Inspektora Skarżący występując do administratora żądanych danych osobowych, nie „uwiarygodnił” należycie potrzeby ich pozyskania. Wskazać bowiem należy, że samo wskazanie istnienia uzasadnionych przypuszczeń, iż posiadany przez Skarżącego pojazd był w przeszłości wykorzystywany jako taksówka, oraz że wnosi on o udostępnienie danych osobowych celem zweryfikowania stwierdzonych przez rzeczoznawcę ustaleń, w żaden sposób samo w sobie nie może przesądzać o interesie prawnym w pozyskaniu informacji w zakresie imion, nazwisk, adresów wszystkich poprzednich właścicieli oraz numerów rejestracyjnych które pojazd posiadał w trakcie użytkowania przez powyższe osoby. Skarżący w treści skargi wskazał, iż „ma (...) prawo ustalenia, czy nabyty przez niego pojazd, był w przeszłości wykorzystywany jako taksówka” oraz „interes prawny wnioskodawcy - jako właściciela ww. pojazdu - z kolei uzasadnia wydana ekspertyza rzeczoznawcy, stwierdzająca, że pojazd ten był wykorzystywany jako taksówka”. W związku z powyższym zauważyć należy, że interes prawny, w przeciwieństwie do interesu faktycznego musi wynikać z konkretnej normy prawnej. Skarżący mimo, iż w swojej ocenie posiada interes prawny w ustaleniu, czy nabyty przez niego pojazd był wykorzystywany jako taksówka, to we wniosku o udostępnienie danych, jak również we wniosku o wydanie decyzji nakazującej udostępnienie danych, nie wskazał normy prawnej, z której wywodzi ten interes.

Ponadto wiarygodność celu wskazywanego przez Skarżącego podważa również fakt, iż pomimo uzyskania od Prezydenta informacji, iż „przedmiotowy pojazd nie figuruje w wykazie pojazdów przystosowanych do działalności zarobkowej jako taksówka”, nie uznał on tej odpowiedzi za wystarczającą, pomimo, że jak wynika z treści wniosku i skargi, istotna dla niego była kwestia ustalenia czy pojazd był wykorzystywany jako taksówka, nie zaś kto go w ten sposób użytkował. Wskazać w tym miejscu należy, że zgodnie z art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy, administrator danych przetwarzający dane powinien dołożyć szczególnej staranności w celu ochrony interesów osób, których dane dotyczą, a w szczególności jest obowiązany zapewnić, aby dane te były adekwatne w stosunku do celów, w jakich są przetwarzane. Adekwatność oznacza, że zakres danych osobowych nie może wykraczać poza niezbędny do zrealizowania celu, któremu ich przetwarzanie ma służyć. Jeżeli jest możliwe zrealizowanie celu bez udostępniania danych osobowych, lub poprzez ich udostępnienie w węższym zakresie niż wnioskowany, to ich udostępnienie naruszyłoby powyższą zasadę.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, że Skarżący nie sprecyzował przeznaczenia udostępnionych danych, nie określił bowiem w jaki sposób będzie wykorzystywał te dane, aby zweryfikować, czy pojazd służył do wykonywania działalności taksówkarskiej. Skarżący we wniosku wskazał, iż chce zweryfikować ustalenia stwierdzone przez rzeczoznawcę, jednak nie wskazał jakie działania - do których będą potrzebne mu wnioskowane dane - będzie podejmował. Powyższe ma zaś istotne znaczenie dla dokonania oceny wniosku. Istnieje bowiem niebagatelna różnica pomiędzy wykorzystaniem danych osobowych np. w celu skierowania do właściwego organu prośby o udzielenie informacji czy pojazd był użytkowany jako taksówka, a ich wykorzystaniem przez właściciela pojazdu do np. ustalenia tej okoliczności w drodze przesłuchiwanie poprzednich właścicieli. Konkludując, niesprecyzowane przeznaczenie danych nie pozwala wykluczyć bezprawności ich udostępnienia. Zatem przeznaczenie danych musi być określone w sposób pozwalający na dokonanie oceny czy ich udostępnienie z tym przeznaczeniem nie naruszy przepisów prawa, a w szczególności zaś czy nie zachodzi jedna z przesłanek wskazanych w art. 30 ustawy, obligujących administratora danych do odmowy ich udostępnienia. W ocenie Generalnego Inspektora wniosek Skarżącego tego warunku nie spełnia.

Stosownie do przepisu art. 18 ust. 1 ustawy, Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, w szczególności poprzez nakazanie udostępnienia danych (pkt 2 powołanego przepisu ustawy). W niniejszej sprawie nie doszło do naruszenia prawa przez Prezydenta, a zatem odmówić należy uwzględnienia wniosku Skarżącego.

Niezależnie od powyższego zasadne jest wskazanie, że Skarżący może wystąpić o udostępnienie informacji o pojeździe i jego poprzednich właścicielach w inny sposób niż wskazany w ustawie, a mianowicie w trybie określonym przepisami o centralnej ewidencji pojazdów. Zgodnie z art. 80a ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (tekst jedn. Dz. U. 2005 r. Nr 108, poz. 908) tworzy się centralną ewidencję pojazdów, zwaną dalej „ewidencją”. Zgodnie z art. 80a ust. 4 powyższej ustawy ewidencję prowadzi minister właściwy do spraw wewnętrznych w systemie teleinformatycznym. W rozumieniu niniejszej ustawy minister ten jest administratorem danych i informacji zgromadzonych w ewidencji. W powyższej ewidencji gromadzi się dane o pojeździe w zakresie m.in. numeru rejestracyjnego (art. 80b ust. 1 pkt 1 lit. c), dane o właścicielu pojazdu w zakresie m.in. imienia i nazwiska (art. 80b ust. 1 pkt 5 lit. a) i adresu

zamieszkania (art. 80b ust. 1 pkt 5 lit. b). Zakres udostępnianych właścicielowi pojazdu informacji uregulowany został w § 5 ust. 3 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 19 września 2001 r. w sprawie centralnej ewidencji pojazdów (Dz. U. Nr 106, poz. 1166 ze zm.) który stanowi, że właścicielowi lub posiadaczowi pojazdu powierzonego przez zagraniczną osobę fizyczną lub prawną udostępnia się dane lub informacje, o których mowa w art. 80b ust. 1 pkt 1-5 i pkt 7 ustawy. Zatem Skarżący może zwrócić się do ministra właściwego do spraw wewnętrznych z wnioskiem, którego wzór określony został w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 22 września 2005 r. w sprawie wzoru wniosku o udostępnienie danych lub informacji z Centralnej Ewidencji Pojazdów (Dz. U. Nr 188, poz. 1581 ze zm.).

Podsumowując, ze względu na fakt, iż Skarżący wnosząc wniosek o udostępnienie danych nie uwiarygodnił w sposób wystarczający potrzeby ich posiadania i nie sprecyzował ich przeznaczenia, zasadne jest odmówienie uwzględnienia wniosku o wydanie decyzji nakazującej Prezydentowi udostępnienie danych osobowych.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych w związku z art. 127 Kodeksu postępowania administracyjnego, stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).